Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 21. června 2007,

kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství mýdlům, šamponům a vlasovým kondicionérům

(oznámeno pod číslem K(2007) 3127)

(Text s významem pro EHP)

(2007/506/ES)

(Úř. věst. L 186, 18.7.2007, s. 36)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Rozhodnutí Komise 2009/888/ES ze dne 30. listopadu 2009	L 318	43	4.12.2009
►**M2**	Rozhodnutí Komise 2011/740/EU ze dne 14. listopadu 2011	L 297	64	16.11.2011
►**M3**	Rozhodnutí Komise 2013/135/EU ze dne 15. března 2013	L 75	34	19.3.2013

▼B

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 21. června 2007,

kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství mýdlům, šamponům a vlasovým kondicionérům

(oznámeno pod číslem K(2007) 3127)

(Text s významem pro EHP)

(2007/506/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky ([1]), a zejména na čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem Evropské unie pro ekoznačku,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 1980/2000 stanoví, že ekoznačka Společenství může být udělena výrobku s vlastnostmi, které mu umožňují významně přispívat ke zlepšení klíčových environmentálních aspektů.

(2) Nařízení (ES) č. 1980/2000 stanoví, že zvláštní kritéria ekoznačky, navržená na základě kritérií sestavených Výborem Evropské unie pro ekoznačku, se stanoví podle skupin výrobků.

(3) Ekologická kritéria a rovněž související požadavky na posouzení a ověření by měly být v platnosti po dobu tří let.

(4) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 17 nařízení (ES) č. 1980/2000,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Skupina výrobků „mýdla, šampony a vlasové kondicionéry“ zahrnuje veškeré oplachovací látky a přípravky, které jsou určeny pro styk s pokožkou a vlasovým systémem s výhradním nebo hlavním cílem je umýt. Skupina výrobků zahrnuje rovněž veškeré oplachovací látky a přípravky, které jsou určeny pro styk s vlasovým systémem s cílem zlepšit stav vlasů (vlasové kondicionéry).

Skupina výrobků se vztahuje na výrobky pro soukromé i profesionální použití.

Skupina výrobků se nevztahuje na výrobky, kterou jsou uváděny na trh pro desinfekční a antibakteriální použití.

([1]) Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 1.

▼B

Článek 2

1. Aby byla mýdlům, šamponům a vlasovým kondicionérům udělena ekoznačka Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000, musí výrobek spadat do skupiny výrobků „mýdla, šampony a vlasové kondicionéry“ a musí splňovat ekologická kritéria uvedená v příloze tohoto rozhodnutí.

2. Toto rozhodnutí se použije, aniž je dotčena směrnice Rady 76/768/EHS ze dne 27. července 1976 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků ([1]).

Článek 3

Pro správní účely se této skupině výrobků přiděluje číselný kód „30“.

▼M3

Článek 4

Ekologická kritéria pro skupinu výrobků „mýdla, šampony a vlasové kondicionéry“, jakož i související požadavky na posuzování a ověřování jsou platné do 31. prosince 2013.

▼B

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

([1]) Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 169. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2007/22/ES (Úř. věst. L 101, 18.4.2007, s. 11).

▼B

PŘÍLOHA

RÁMEC

Cíle kritérií

Cílem těchto kritérií je zejména podporovat:

— omezení znečišťování vody snížením množství potenciálně škodlivých složek a celkové toxické zátěže výrobku,

— minimalizaci vytváření odpadů snížením množství obalů,

— snižování případných rizik pro životní prostředí spojených s používáním nebezpečných látek nebo předcházení těmto rizikům.

Kritéria navíc posilují u spotřebitelů povědomí o životním prostředí. Kritéria jsou stanovena na úrovních, které podporují udělení značky mýdlům a šamponům s nižší zátěží pro životní prostředí, než je na trhu běžné.

Požadavky na posuzování a ověřování

Pro každé ekologické kritérium se dále v příloze uvádějí zvláštní požadavky na posuzování a ověřování.

V případě potřeby lze použít jiné zkušební metody než ty, které se uvádějí pro každé kritérium, pokud je příslušný subjekt, který posuzuje žádost, uzná za rovnocenné.

Je-li to možné, zkoušení by měly probíhat v laboratořích, které splňují všeobecné požadavky normy EN ISO 17025 nebo rovnocenné normy.

Neuvádějí-li se žádné zkoušky, nebo jsou-li určeny k ověřování nebo sledování, spoléhají se příslušné subjekty případně na prohlášení a dokumentaci poskytnuté žadatelem a/nebo na nezávislé ověřování.

V případě potřeby mohou příslušné subjekty vyžadovat doplňkovou dokumentaci a mohou provést nezávislá ověřování, včetně návštěv v místech výroby.

Pokud se po žadateli požadují prohlášení, dokumentace, zprávy o zkouškách nebo jiné doklady prokazující splnění kritérií, rozumí se, že tyto doklady mohou pocházet od žadatele a/nebo případně od jeho dodavatele nebo dodavatelů atd.

Pro účely této přílohy se složkami rozumějí jak látky, tak přípravky.

Znění odkazuje na databázi složek detergentů (seznam DID), která obsahuje řadu nejrozšířenějších složek mýdel a šamponů. Část A seznamu DID se použije k odvození údajů pro výpočet CDV a k posouzení biologické rozložitelnosti povrchově aktivních látek. Pokud seznam hodnotu neuvádí, mohou žadatelé předložit pouze vlastní údaje, s výjimkou vonných látek (včetně biologických doplňkových látek) a barviv.

V případě složek, které nejsou uvedeny v části A seznamu DID, použije žadatel v rámci své odpovědnosti postup popsaný v části B seznamu DID.

Používat by se měla nejaktuálnější verze seznamu DID, která je v době použití k dispozici. Poskytne ji příslušný subjekt, který se použitím zabývá. Seznam lze také získat na internetové adrese: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/product/pg_did_list_en.htm

V případě složek, které nejsou uvedeny v seznamu DID, může žadatel použít metodu popsanou v dodatku II a získat tak nezbytnou dokumentaci týkající se anaerobní biologické rozložitelnosti.

▼B

Pro účely těchto kritérií se „povrchově aktivní látkou“ rozumí každá organická látka a/nebo přípravek používané v detergentech, které mají povrchově aktivní vlastnosti a které se skládají z jedné nebo více hydrofilních skupin a z jedné nebo více hydrofobních skupin takového charakteru a velikosti, že jsou schopné snížit povrchové napětí vody a vytvořit krycí nebo adsorpční monovrstvy na rozhraní voda/vzduch a vytvořit emulze a/nebo mikroemulze a/nebo micely a adsorbovat na rozhraní voda/pevný povrch.

Příslušným subjektům se doporučuje, aby při posuzování žádostí a sledování, jak jsou dodržována kritéria vymezená touto přílohou, braly v úvahu provádění uznaných systémů řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí jako jsou EMAS nebo ISO 14001.

(Pozn.: Provádění těchto systémů řízení není podmínkou žádosti o udělení ekoznačky ani splnění kritérií ekoznačky.)

FUNKČNÍ JEDNOTKA

Funkční jednotka je 1 gram „aktivního obsahu (AC)“. AC se definuje jako hmotnost organických složek ve výrobku. Vypočítá se na základě úplného složení výrobku. Do výpočtu AC se nezahrnují abrazivní činitele obsažené v prostředcích na mytí rukou.

Posuzování a ověřování:

Je třeba uvést následující údaje:

— Technický popis obsahu výrobku (úplné složení), včetně známých znečišťujících látek. V popisu musí být uvedena specifikace množství, číslo CAS a název podle INCI.

— Upřesnění funkce každé samostatné složky výrobku s uvedením účelu, za kterým se složka přidává.

— Materiálový bezpečnostní list/list údajů o výrobku se jmény dodavatelů všech složek.

EKOLOGICKÁ KRITÉRIA

1. **Toxicita pro vodní organismy**

Kritický objem zředění-toxicity (CDV) se vypočítá pro každou složku (i) a pro celý výrobek z této rovnice:

CDV(složky i) = hmotnost (i) × DF(i) × 1 000/chronický TF(i)

CDV = Σ CDV-(složky i)

kde hmotností (i) se rozumí hmotnost složky (v gramech) na funkční jednotku. DF(i) je degradační faktor a chronický TF(i) je toxický faktor složky (v miligramech/litr).

Hodnoty DF a chronického TF jsou uvedeny v části A seznamu databáze složek detergentů (část A seznamu DID). Pokud daná složka není uvedena v části A seznamu DID, žadatel odhadne hodnoty podle metody popsané v části B seznamu DID. CDV(tox) pro každou složku se sečte a vyjde CDV výrobku.

Celkové CDV výrobku nesmí překročit tyto hodnoty:

Šampon, sprchové přípravky a tekutá mýdla: 20 000 l/g AC

Tekutá mýdla: 3 500 l/g AC

Kondicionéry: 30 000 l/g AC

▼B

Posuzování a ověřování:

Je třeba předložit přesné složení výrobku. Kromě toho také přesný chemický popis složek (např. stanovení podle IUPAC, č. CAS, název podle INCI, čistotu, typ a procentuální podíl nečistot, přísad; u směsí např. povrchově aktivní látky: číslo DID, složení a spektrum rozložení homologů, isomery a obchodní název).

Je třeba předložit opisy materiálových bezpečnostních listů všech složek.

Je třeba uvést podrobný výpočet CDV a získaný výsledek. U všech složek zahrnutých v seznamu DID je třeba uvést příslušné číslo složky. U složek, které nejsou zahrnuty do seznamu DID, se uvedou výsledky zkoušek a zkušební metody ke stanovení ekotoxicity (dlouhodobé účinky (údaje o NOEC) na ryby, *daphnia magna* a řasy), biologické rozmanitosti a bioakumulace. Referenční metody pro příslušné zkoušky jsou uvedeny v odpovídajících přílohách směrnice Rady 67/548/EHS ([1]).

2. **Výrobky škodlivé pro životní prostředí**

Výrobek nesmí splňovat podmínky klasifikace pro žádnou z následujících vět označujících riziko podle směrnice 67/548/EHS:

N, R50/53: $(W_{R50/53}/25\ \%) \geq 1$

N, R51/53: $((W_{R50/53}/2{,}5\ \%)+(W_{R51/53}/25\ \%)) \geq 1$

R52/53: $((W_{R50/53}/0{,}25\ \%)+(W_{R51/53}/2{,}5\ \%)+(W_{R52/53}/25\ \%)) \geq 1$

$W_{R50/53}$ = procento hmotnosti složek, které lze klasifikovat jako R50/53.

$W_{R51/53}$ = procento hmotnosti složek, které lze klasifikovat jako R51/53.

$W_{R52/53}$ = procento hmotnosti složek, které lze klasifikovat jako R52/53.

Abrazivní činitele obsažené v prostředcích na mytí rukou nejsou zahrnuty.

Posuzování a ověřování:

Je třeba uvést výsledky zkoušek na stanovení akvatické toxicity a biologické rozložitelnosti příslušných složek v souladu s částí 2, zkušební metody, směrnice 67/546/EHS. Výsledky toxicity ze seznamu DID nelze použít, protože jde o střední hodnoty, které nejsou v souladu se směrnicí 67/548/EHS.

Pokud je nejnižší toxicita ≤ 10 mg/l, je třeba uvést rovněž výsledky zkoušek případné bioakumulace (biokoncentrační faktor (BCF) neboli logKow). Pokud nejsou k dispozici žádné výsledky, považují se složky za R 50/53. To neplatí pro:

Vonné látky a barviva: R 51/53.

Biologické doplňkové látky, tj. výtažky z rostlin a další složky extrahované z rostlin nebo živočichů a s malými nebo žádnými chemickými změnami: R 51/53.

Zohledněna bude každá složka (látka nebo přípravek), jejíž koncentrace přesáhne 0,010 % hmotnosti konečného výrobku, a to bez ohledu na to, zda je nebo není použita ve složení jako samostatná látka, nebo jako složka přípravku. To platí rovněž pro všechny složky jakéhokoli přípravku použité v jeho složení v množství větším než 0,010 % hmotnosti konečného výrobku.

([1]) Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1.

▼B

3. **Aerobní biologická rozložitelnost**

a) *Aerobní biologická rozložitelnost povrchově aktivních látek*

Každá povrchově aktivní látka použitá ve výrobku musí být snadno biologicky rozložitelná.

Posuzování a ověřování:

Příslušnému subjektu se předloží přesné složení výrobku a popis funkce každé složky.

Část A seznamu DID udává, zda je konkrétní povrchově aktivní látka aerobně biologicky rozložitelná, či nikoli (tj. látky označené písmenem „R“ ve sloupci týkajícím se aerobní biologické rozložitelnosti jsou snadno rozložitelné). U povrchově aktivních látek, které nejsou uvedeny v části A seznamu DID, se předloží příslušné informace z literatury nebo jiných zdrojů nebo výsledky příslušných zkoušek dokládajících, že tyto látky jsou aerobně biologicky rozložitelné. Zkoušky na snadnou biologickou rozložitelnost jsou zkoušky uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ([1]).

Povrchově aktivní látky se považují za snadno biologicky rozložitelné, pokud úroveň biologické rozložitelnosti (mineralizace) měřená podle jedné z pěti níže uvedených zkoušek je nejméně 60 % za 28 dní: CO_2 headspace test (OECD 310), zkouška založená na stanovování CO_2 v uzavřených baňkách (OECD 301B; směrnice 67/548/EHS, příloha V.C.4-C), zkouška v uzavřených lahvičkách (OECD 301D; směrnice 67/548/EHS, příloha V.C.4-E), manometrická respirometrie (OECD 301F; směrnice 67/548/EHS, příloha V.C.4-D) nebo zkouška MITI (I) (OECD 301C; směrnice 67/548/EHS, příloha V.C.4-D) anebo jim rovnocenné zkoušky ISO. V závislosti na vlastnostech povrchově aktivní látky by mohla být pro potvrzení snadné biologické rozložitelnosti použita jedna z následujících zkoušek, pokud je stupeň biologické rozložitelnosti alespoň 70 % za 28 dní: Dissolved Organic Carbon DOC Die-Away (metoda stanovení rozpuštěného organického uhlíku) (OECD 301A; směrnice 67/548/EHS, příloha V.C.4-A) nebo Modified OECD Screening DOC Die-Away (modifikovaná screeningová zkouška OECD na stanovení rozpuštěného organického uhlíku) (OECD 301E, směrnice 67/548/EHS, příloha V.C.4-B) anebo jim rovnocenné zkoušky ISO. Použitelnost zkušebních metod založených na měření rozpuštěného organického uhlíku musí být patřičně odůvodněna, jak uvádí nařízení (ES) č. 648/2004.

Zohlední se všechny složky (látky nebo přípravky), které přesahují 0,010 % hmotnosti konečného výrobku. To platí rovněž pro všechny složky jakéhokoli přípravku použité v jeho složení v množství větším než 0,010 % hmotnosti konečného výrobku.

b) *Aerobní biologická rozložitelnost povrchově aktivních látek ($aNBDO_{non\text{-}surf}$)*

Obsah složek, které nejsou snadno biologicky rozložitelné (nebo nebyly na aerobní biologickou rozložitelnost zkoušeny) nesmí překročit tyto úrovně:

Šampon, sprchové přípravky a tekutá mýdla: 30 mg/g AC

Pevná mýdla: 15 mg/g AC

Kondicionéry: 50 mg/g AC

Abrazivní činitele obsažené v prostředcích na mytí rukou nejsou zahrnuty.

Zohlední se všechny složky (látky nebo přípravky), které přesahují 0,010 % hmotnosti konečného výrobku. To platí rovněž pro všechny složky jakéhokoli přípravku použité v jeho složení v množství větším než 0,010 % hmotnosti konečného výrobku.

([1]) Úř. věst. L 104, 8.4.2004, s. 1.

▼B

Posuzování a ověřování:

Shodné s požadavkem 3 písm. a).

4. **Anaerobní biologická rozložitelnost ($anNBDO_{tox}$)**

Obsah složek, které nejsou anaerobně rozložitelné (nebo nebyly na anaerobní biologickou rozložitelnost zkoušeny) a mají nejnižší akutní toxicitu LC_{50} nebo EC_{50} < 100 mg/l (podobné klasifikačnímu limitu pro R52 ve směrnici 67/548/EHS), nesmí překročit tyto úrovně:

Šampon, sprchové přípravky a tekutá mýdla: 25 mg/g AC

Pevná mýdla: 15 mg/g AC

Kondicionéry: 50 mg/g AC

Abrazivní činitele obsažené v prostředcích na mytí rukou nejsou zahrnuty.

Posuzování a ověřování:

Část A seznamu DID udává, zda je konkrétní složka anaerobně biologicky rozložitelná, či nikoli (povrchově účinné látky označené písmenem „Y“ ve sloupci týkajícím se anaerobní biologické rozložitelnosti jsou za anaerobních podmínek rozložitelné). U složek, které nejsou uvedeny v části A seznamu DID nebo které jsou uvedeny pod označením „0“, se předloží příslušné informace z literatury nebo jiných zdrojů nebo výsledky příslušných zkoušek dokládajících, že tyto látky jsou anaerobně biologicky rozložitelné. Referenční zkouška na anaerobní biologickou rozložitelnost je OECD 311, ISO 11734, ECETOC č. 28 (červen 1988) nebo rovnocenná zkušební metoda, přičemž minimální rozložitelnost v anaerobních podmínkách musí být alespoň 60 %. Zkušební metody uměle vytvářející podmínky v příslušném anaerobním prostředí mohou být také použity za účelem doložení, že v anaerobních podmínkách bylo dosaženo 60 % mezní rozložitelnosti (viz dodatek II).

Pokud je k dispozici několik výsledků dokazujících toxicitu, použije se nejnižší ověřená hodnota. Hodnoty toxicity na seznamu DID jsou střední hodnoty, které nelze k tomuto účelu použít.

Zohlední se všechny složky (látky nebo přípravky), které přesahují 0,010 % hmotnosti konečného výrobku. To platí rovněž pro všechny složky jakéhokoli přípravku použité v jeho složení v množství větším než 0,010 % hmotnosti konečného výrobku.

5. **Vonné látky**

Jakákoli složka dodaná k výrobku jako vonná látka musí být vyrobena a použita podle doporučených pravidel Mezinárodního sdružení pro vonné látky a musí s ní být podle těchto pravidel zacházeno.

Posuzování a ověřování:

Výrobce vonné látky předloží příslušnému subjektu prohlášení o shodě s tímto kritériem.

6. **Barviva a barvicí činidla**

Organická barviva ani barvicí činidla nesmějí být potenciálně bioakumulativní. V případě barvicích činidel povolených pro použití v potravinách není nutné předkládat doklad bioakumulativního potenciálu. V této souvislosti se barvicí činidlo nebo barvivo považuje za potenciálně bioakumulativní, pokud je experimentálně stanoveno, že BCF (biokoncentrační faktor) je > 100. Pokud nejsou výsledky BCF k dispozici, lze bioakumulaci prokázat pomocí log Pow (log oktanol/voda – rozdělovací koeficient). Pokud je log Pow > 3,0, barvicí činidlo nebo barvivo se považuje za potenciálně bioakumulativní.

▼B

Posuzování a ověřování:

Výrobce musí předložit zprávu o zkoušce nebo zveřejněné výsledky zkoušky s odkazem na zveřejnění. Pokud bylo barvivo nebo barvicí činidlo schváleno pro použití v potravinách, nemusí výrobce prohlášení s těmito údaji překládat.

7. **Biocidy**

a) Výrobek může obsahovat pouze biocidy za účelem uchování výrobku, a to v přiměřené dávce určené jen pro tento účel. To se netýká povrchově aktivních látek, které mohou mít také vlastnosti biocidů.

Posuzování a ověřování:

Předloží se kopie materiálových bezpečnostních listů veškerých přidávaných konzervantů spolu s informacemi o jejich přesné koncentraci ve výrobku. Výrobce nebo dodavatel konzervantů poskytne informace o dávkách nutných k uchování výrobku.

b) Biocidy, buď jako součást složení, nebo jako součást některého přípravku zahrnutého ve složení, které se používají k uchovávání výrobku a kterým se přidělují věty označující riziko R50–53 nebo R51–53 podle směrnice 67/548/EHS nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ([1]), se připouštějí, pouze nejsou-li potenciálně bioakumulativní. V této souvislosti se biocid považuje za potenciálně bioakumulativní, jestliže jeho log Pow (log oktanol/voda – rozdělovací koeficient) je > 3,0.

Posuzování a ověřování:

Je třeba předložit výsledky zkoušek na akvatickou toxicitu. Pokud je nejnižší toxicita ≤ 10 mg/l, je třeba předložit výsledek zkoušky na snadnou biologickou rozložitelnost. Pokud biocid není snadno biologicky rozložitelný, je třeba předložit výsledky zkoušky na bioakumulační potenciál. Zkušební postupy jsou uvedeny ve směrnici 67/548/EHS.

c) Konzervanty nesmějí uvolňovat látky, které jsou klasifikovány v souladu s kritériem 8a.

Posuzování a ověřování:

Úplné a podepsané prohlášení od výrobce biocidu.

8. **Složky nebezpečné pro životní prostředí**

Požadavky se týkají všech složek (látek nebo přípravků), které přesahují 0,010 % hmotnosti konečného výrobku. To platí rovněž pro všechny složky jakéhokoli přípravku použité v jeho složení v množství větším než 0,010 % hmotnosti konečného výrobku.

a) *Klasifikované složky*

Žádná látka ve složení nesmí být klasifikována jako karcinogenní (Carc), mutagenní (Mut) nebo toxická pro reprodukci (Rep), včetně pravidel pro samozařazení do třídy III.

Posuzování a ověřování:

Předloží se opisy materiálových bezpečnostních listů všech složek (látek i přípravků). Žadatel předloží podepsané prohlášení o shodě s tímto kritériem vypracované výrobcem složek.

([1]) Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1.

▼B

b) *Výslovně vyloučené složky*

Výrobek nesmí obsahovat následující složky, a to ani jako součást složení, ani jako součást některého z přípravků zahrnutého ve složení:

— alkylfenolethoxyláty (APEO) a jiné deriváty alkylfenolu,

— NTA (nitrilotriacetát),

— kyselinu boritou, boritany a perboritany,

— nitromošusy a polycyklické mošusy.

Posuzování a ověřování:

Je třeba předložit úplné a podepsané prohlášení od výrobce.

c) *Výslovně omezené složky*

Ethylendiamintetraacetát (EDTA) a jeho soli a fosfonáty, které nejsou snadno biologicky rozložitelné, se mohou přidávat pouze do pevných mýdel a pouze k maximálnímu obsahu 0,6 mg/g AC.

Posuzování a ověřování:

Je třeba předložit úplné a podepsané prohlášení od výrobce.

9. **Obalová úprava**

a) Poměr hmotnost/obsah (WCR) musí být menší než 0,30 g balení na gram výrobku a vypočítá se takto:

$$WCR = \sum((W_i + N_i)/(D_i \times r))$$

kde:

W_i = hmotnost (v gramech) balicí složky i (použije se pro primární i sekundární obal), včetně označení.

N_i = hmotnost (v gramech) balicí složky, která pochází z původního materiálu, nikoli z recyklovaného zdroje (použije se pro primární i sekundární obal). Pokud balicí složka neobsahuje recyklovaný materiál, pak $N_i = W_i$.

D_i = hmotnost výrobku, který balicí složka obsahuje, v gramech.

r = číslo opětovného použití, tj. počet, kolikrát je balicí složka i použita k témuž účelu prostřednictvím systému vratnosti nebo opětovného plnění (pokud nedojde k opětovnému použití, r = 1).

Jestliže se obal opětovně používá, r je stanoveno na 20 pro plasty a na 10 pro vlnitou lepenku, pokud žadatel nemůže doložit vyšší číslo.

Posuzování a ověřování:

Objasnění výpočtu WCR.

b) *Označování a balení*

Aby bylo možné určit jednotlivé části balení určené k recyklaci, musí být plastové části v primárním balení označeny v souladu s normou DIN 6120, část 2, nebo rovnocennou normou. Víčka a pumpičky se z tohoto požadavku vyjímají.

Posuzování a ověřování:

Úplné a podepsané prohlášení.

Vzorek primárního balení.

▼B

c) *Dávkování*

Balení musí být navrženo tak, aby usnadňovalo přesné dávkování; např. zajistit, aby horní otvor nebyl příliš široký.

Posuzování a ověřování:

Popis dávkovacího zařízení.

d) Obal nesmí obsahovat přídavné látky na bázi kadmia a rtuti, ani složeniny těchto prvků, ani přídavné látky, které nesplňují kritérium 8.

Posuzování a ověřování:

Prohlášení od výrobce obalu.

10. **Vhodnost k použití**

Vhodnost výrobku je třeba prokázat buď laboratorní zkouškou nebo zkouškami, nebo spotřebitelskou zkouškou.

Zkouška musí být v souladu s pokyny uvedenými v dodatku I pro zkoušení výkonnosti výrobku.

Posuzování a ověřování:

Zpráva o laboratorní nebo spotřebitelské zkoušce dokládající uspokojivou výkonnost.

11. **Informace uvedené na ekoznačce**

V souladu s přílohou III nařízení (ES) č. 1980/2000 se v rámečku 2 ekoznačky uvede tento text:

„* minimální dopad na vodní ekosystémy;

* splňuje přísné požadavky na biologickou rozložitelnost;

* omezuje odpady z obalů“.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží vzorek obalu výrobku, na kterém je umístěna značka, a prohlášení o shodě s tímto kritériem.

▼B

Dodatek I

Pokyny ke zkoušce výkonnosti

Výkonnost výrobku je třeba prokázat buď laboratorní zkouškou nebo spotřebitelskou zkouškou. V případě laboratorní zkoušky je přijatelná zkouška provedená výrobcem. Žadatel však musí prokázat, že zkouška umožňuje změřit výkonnost výrobku.

V případě spotřebitelské zkoušky je třeba dodržovat tyto pokyny:

Spotřebitelské zkoušky se musí zúčastnit minimálně 10 lidí. Spotřebitelé musí být dotázáni na výkonnost výrobku ve srovnání s hlavním výrobkem na trhu. Otázky kladené spotřebitelům musí zahrnovat alespoň tyto aspekty:

1. Jak účinný je výrobek ve srovnání s hlavním výrobkem na trhu?
2. Je snadné aplikovat požadované dávkování výrobku ve srovnání s hlavním výrobkem na trhu?
3. Je snadné aplikovat výrobek na vlasy a/nebo pokožku ve srovnání s hlavním výrobkem na trhu?

Alespoň 80 % spotřebitelů musí být s výrobkem přinejmenším stejně spokojeno jako s hlavním výrobkem na trhu.

▼B

Dodatek II

Prokázání anaerobní biologické rozložitelnosti

V případě složek, které nejsou uvedeny v seznamu DID, lze použít k nezbytnému prokázání anaerobní biologické rozložitelnosti následující postup.

Uplatnit přiměřenou extrapolaci. Použít výsledky zkoušek získané u jedné suroviny k odhadnutí mezní anaerobní rozložitelnosti strukturálně spojených povrchově aktivních látek. Pokud byla potvrzena anaerobní biologická rozložitelnost pro povrchově aktivní látku (nebo skupinu homologů) podle seznamu DID, lze předpokládat, že podobný typ povrchově aktivní látky je také anaerobně biologicky rozložitelný (například C12–15 A 1–3 EO sulfát (DID č. 8) je anaerobně biologicky rozložitelný a podobnou anaerobní biologickou rozložitelnost lze předpokládat pro C12–15 A 6 EO sulfát). Pokud byla potvrzena anaerobní biologická rozložitelnost u povrchově aktivní látky s použitím odpovídající zkušební metody, lze předpokládat, že podobný typ povrchově aktivní látky je také anaerobně biologicky rozložitelný (například údaje z literatury potvrzující anaerobní biologickou rozložitelnost povrchově aktivních látek, které patří do skupiny alkylester amonných solí, lze použít k prokázání podobné anaerobní biologické rozložitelnosti jiných kvartérních amonných solí, které obsahují esterové vazby v alkylovém řetězci nebo řetězcích).

Provést screeningovou zkoušku na anaerobní biologickou rozložitelnost. Je-li nutné nové zkoušení, provést screeningovou zkoušku s použitím OECD 311, ISO 11734, ECETOC č. 28 (červen 1988) nebo rovnocenné metody.

Provést zkoušku rozložitelnosti s nízkou dávkou. Je-li nutné nové zkoušení a v případě pokusných problémů při screeningové zkoušce (například inhibice v důsledku toxicity zkušební látky), opakovat zkoušení s použitím nízké dávky povrchově aktivní látky a sledovat rozklad podle měření 14C nebo chemických analýz. Zkoušení s nízkými dávkami lze provádět s použitím OECD 308 (24. dubna 2002) nebo rovnocenné metody za předpokladu, že jsou použity striktní anaerobní podmínky Zkoušení a vyhodnocování výsledků zkoušek by měl provádět nezávislý odborník.